

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่องการรู้สารสนเทศของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการรู้สารสนเทศของนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา โดยจำแนกตามคณะ และเพื่อเสนอรูปแบบเค้าโครงเนื้อหาบทเรียนช่วยสอนทักษะการรู้สารสนเทศบนเว็บไซต์ที่เหมาะสมสำหรับนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา โดยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยไว้ คือ นิสิตที่ศึกษาในคณะต่างกัน มีความสามารถในการรู้สารสนเทศแตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. จากการศึกษาความสามารถด้านการรู้สารสนเทศของนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีความสามารถในการรู้สารสนเทศโดยรวมทุกมาตรฐาน อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐานพบว่า นิสิตมีความสามารถในการรู้สารสนเทศอยู่ในระดับปานกลางทุกมาตรฐาน โดยมาตรฐานที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มาตรฐานที่ 6 ความสามารถใช้สารสนเทศด้วยความเข้าใจและยอมรับประเด็นทางด้านวัฒนธรรม จริยธรรม เศรษฐกิจ กฎหมาย และสังคมที่แวดล้อมด้วยการใช้สารสนเทศ รองลงมา ได้แก่ มาตรฐานที่ 1 ความสามารถในการตระหนักถึงความต้องการสารสนเทศ มาตรฐานที่ 3 ความสามารถในการประเมินสารสนเทศ มาตรฐานที่ 5 ความสามารถประยุกต์สารสนเทศใหม่และสารสนเทศที่มีอยู่เดิม เพื่อสร้างแนวคิดใหม่หรือสร้างความเข้าใจใหม่ได้ มาตรฐานที่ 4 ความสามารถจัดการสารสนเทศที่รวบรวมหรือผลิตขึ้นมาได้ และมาตรฐานที่ 2 ความสามารถในการค้นหาสารสนเทศ ตามลำดับ

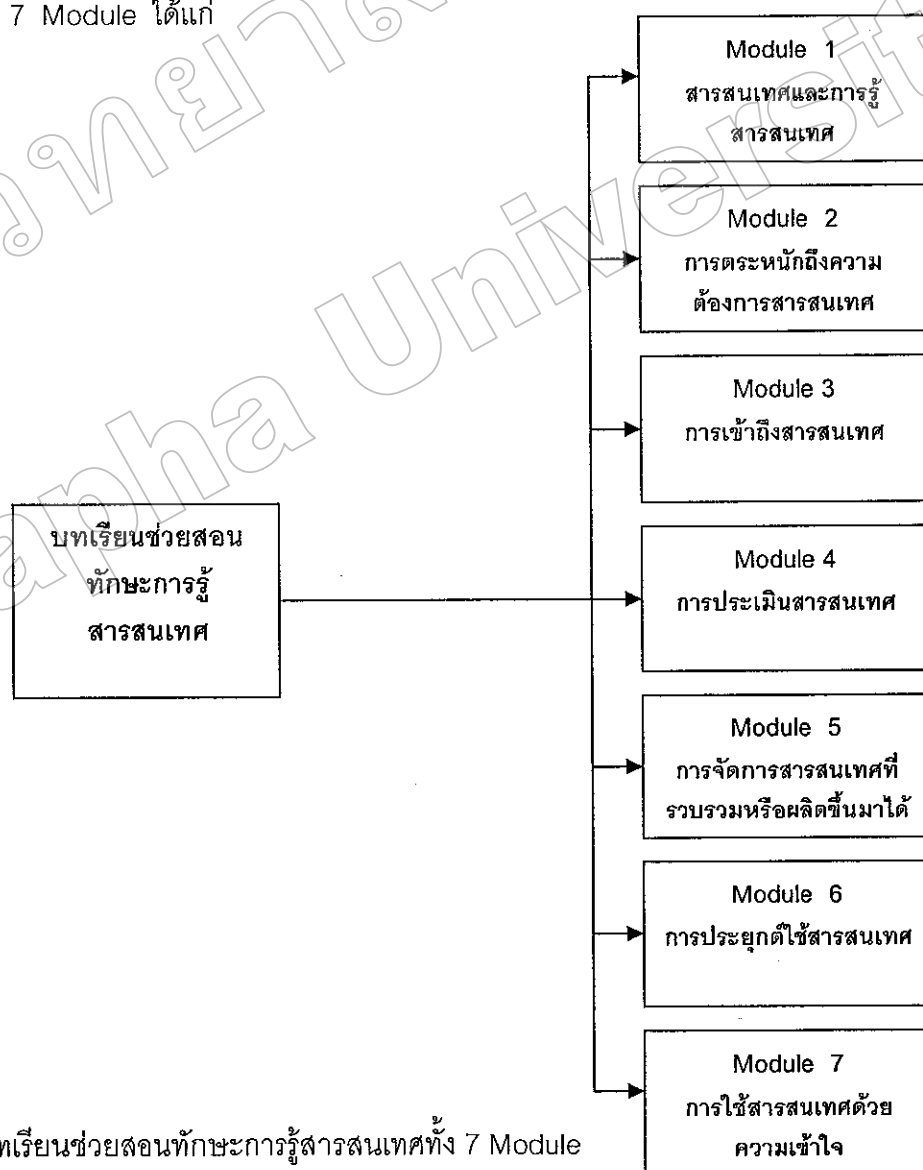
2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการรู้สารสนเทศของนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ระหว่างนิสิตทั้ง 3 คณะ โดยรวมพบว่า นิสิตที่ศึกษาในคณะต่างกัน มีความสามารถในการรู้สารสนเทศไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐาน เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายมาตรฐาน พบว่านิสิตที่ศึกษาในคณะต่างกันมีความสามารถในการรู้สารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในมาตรฐานที่ 2 ความสามารถ

ในการค้นหาสารสนเทศซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ส่วนมาตรฐานอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่างกัน

เมื่อทดสอบเป็นรายคู่ในมาตรฐานที่ 2 ความสามารถในการค้นหาสารสนเทศ พบว่านิสิตที่ศึกษาคณะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และคณะวิทยาการจัดการมีความสามารถในการค้นหาสารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่างกัน

3. จากการศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการรู้สารสนเทศของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา สามารถเสนอรูปแบบเค้าโครงเนื้อหาบทเรียนช่วยสอนทักษะการรู้สารสนเทศบนเว็บไซต์ที่เหมาะสมสำหรับนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ได้ดังนี้

รูปแบบเค้าโครงเนื้อหาบทเรียนช่วยสอนทักษะการรู้สารสนเทศในชั้นเบื้องต้นทั่ว ๆ ไป จำแนกเป็น 7 Module ได้แก่

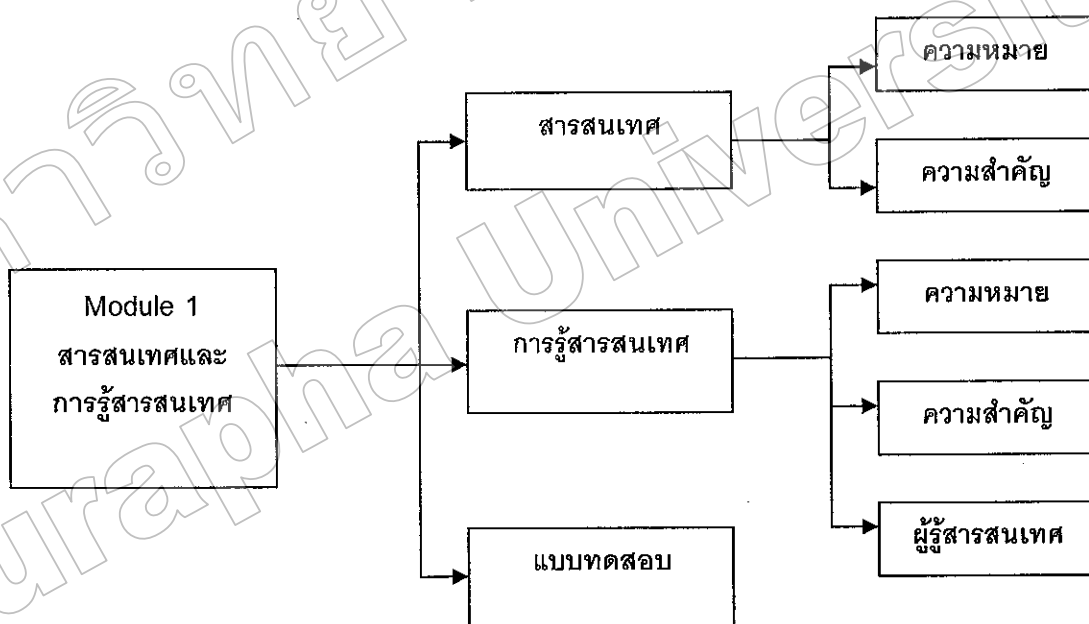
ภาพที่ 2 บทเรียนช่วยสอนทักษะการรู้สารสนเทศทั้ง 7 Module

จากการศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการรู้สารสนเทศของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอรูปแบบเค้าโครงเนื้อหาบทเรียนช่วยสอนทักษะการรู้สารสนเทศในชั้นเบื้องต้นทั่ว ๆ ไป (ปรากฏดังภาพที่ 2) โดยจำแนกเป็น 7 Module ได้แก่ Module 1 สารสนเทศและการรู้สารสนเทศ เป็นการปูพื้นฐานให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงความสำคัญของการรู้สารสนเทศ และทราบถึงคุณลักษณะของผู้รู้สารสนเทศ Module 2 การตระหนักถึงความต้องการสารสนเทศ เป็นการสอนให้ผู้เรียนได้กำหนด/แสดงความต้องการสารสนเทศของตนเองได้อย่างชัดเจน รวมทั้งสามารถกำหนดลักษณะและรูปแบบของสารสนเทศที่ต้องการได้ Module 3 การเข้าถึงสารสนเทศ เป็นการสอนให้ผู้เรียนรู้จักเลือกใช้แหล่งสารสนเทศ วิธีการแสวงหาสารสนเทศ และฝึกทักษะให้ผู้เรียนเลือกวิธีการหรือเครื่องมือสืบค้นสารสนเทศได้เหมาะสมที่สุด รวมทั้งการใช้กลยุทธ์การค้นคืนสารสนเทศ Module 4 การประเมินสารสนเทศ เป็นการสอนให้รู้หลักเกณฑ์การประเมินสารสนเทศ การวิเคราะห์ และสังเคราะห์สารสนเทศที่ได้ค้นคว้ามา Module 5 การจัดการสารสนเทศที่รวบรวมหรือผลิตขึ้นมาได้ โดยสอนให้ผู้เรียนสรุปสารสนเทศที่รวบรวมมาได้ และจัดระบบสารสนเทศได้ Module 6 การประยุกต์ใช้สารสนเทศ เป็นการสอนให้ผู้เรียนสามารถนำสารสนเทศที่ค้นคว้าได้มาเขียนเรียบเรียงใหม่ โดยประยุกต์สารสนเทศใหม่และสารสนเทศที่มีอยู่เดิม เพื่อสร้างแนวคิดใหม่หรือผลงานไปสู่ผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ Module 7 การใช้สารสนเทศด้วยความเข้าใจ ต้องการให้ผู้เรียนยอมรับวัฒนธรรม จริยธรรม และเศรษฐกิจทางสังคม และปฏิบัติตามระเบียบจรรยาบรรณเกี่ยวกับการเข้าถึงและการใช้สารสนเทศได้ รวมทั้งการปฏิบัติตามกฎหมายลิขสิทธิ์ได้อย่างถูกต้อง

ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่าตั้งแต่ Module ที่ 1 – Module ที่ 7 ที่ผู้วิจัยนำเสนอ นั้น จัดลำดับโดยเรียงตามพฤติกรรมการแสวงหาและการใช้สารสนเทศตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งจบกระบวนการ

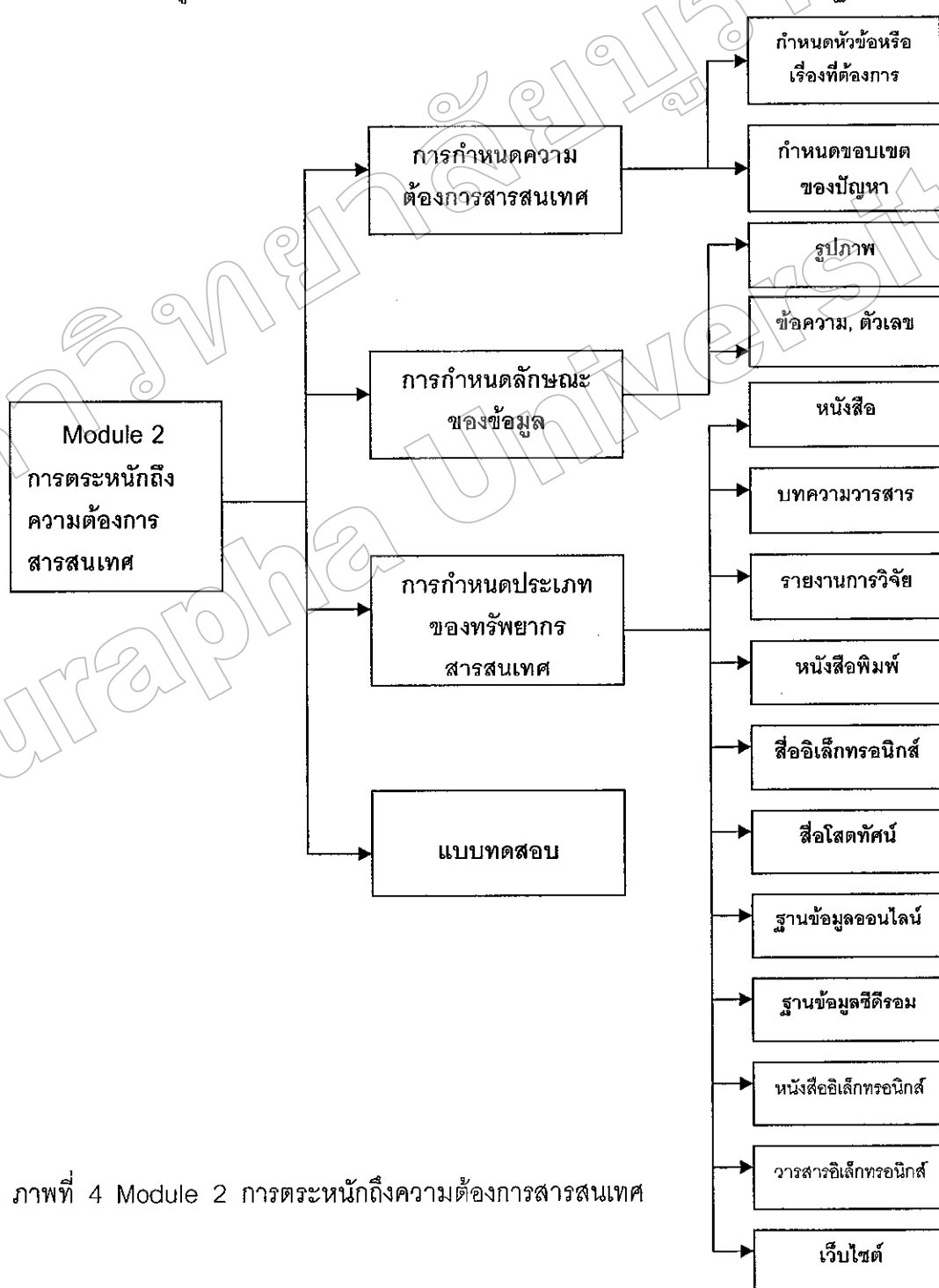
จากการศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการรู้สารสนเทศของนิสิต

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา สามารถเสนอรูปแบบเค้าโครงเนื้อหาบทเรียน
ช่วยสอนทักษะการรู้สารสนเทศบนเว็บไซต์ที่เหมาะสมสำหรับนิสิตปริญญาตรี โดยใน Module 1
ความสำคัญของการรู้สารสนเทศ ซึ่งได้ครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของ
สารสนเทศ ความหมายและความสำคัญของการรู้สารสนเทศ คุณลักษณะของผู้รู้สารสนเทศ
ซึ่งเป็นความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับทักษะการรู้สารสนเทศ โดยนิสิตจำเป็นต้องศึกษาและทำความเข้าใจ
เข้าใจใน Module ที่ 1 ก่อนที่จะศึกษาใน Module อื่น ๆ ของบทเรียนช่วยสอน เพื่อให้ให้นิสิต
ตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ของการค้นคว้าสารสนเทศด้วยตนเอง ปรากฏดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 Module 1 สารสนเทศและการรู้สารสนเทศ

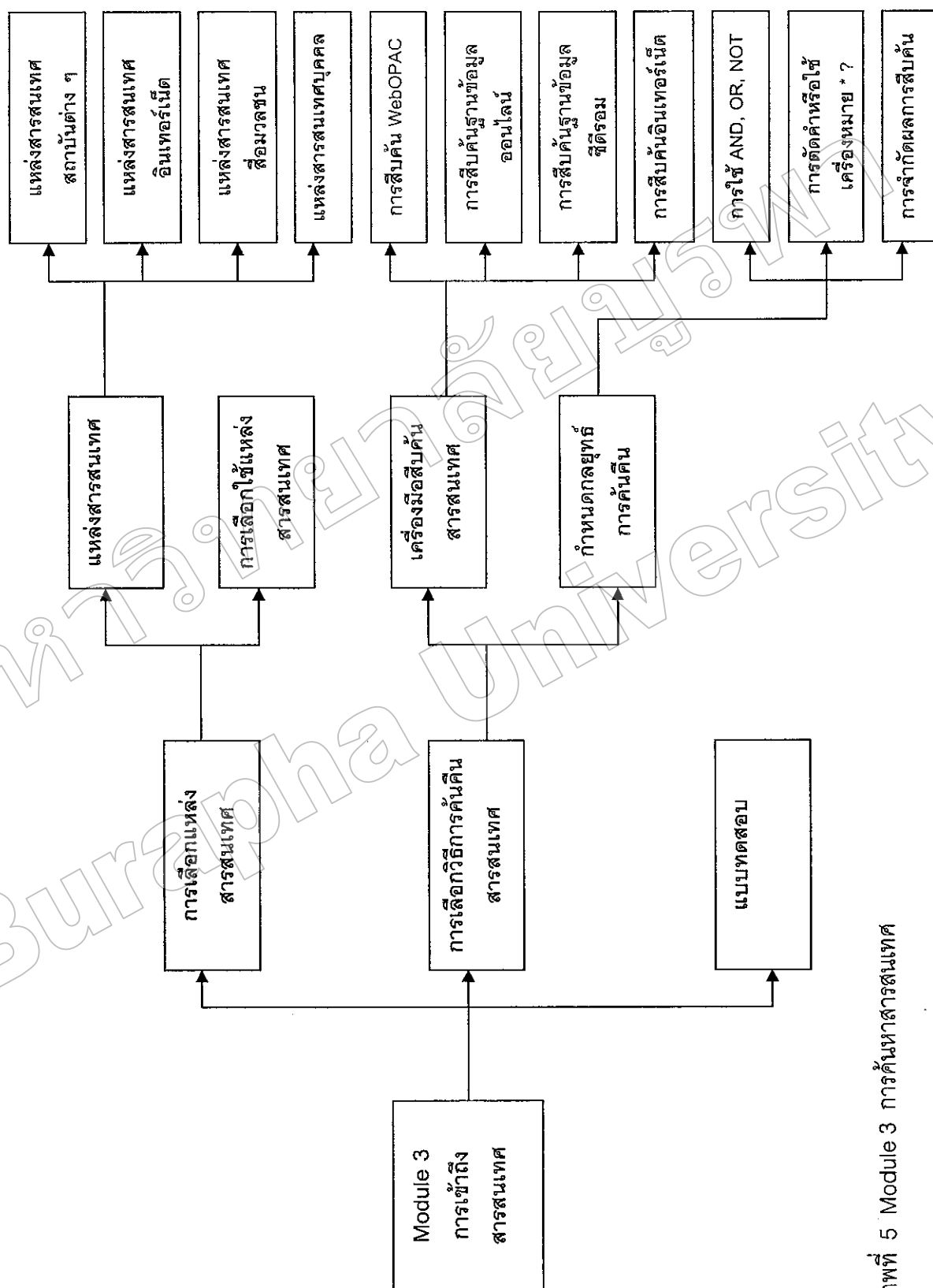
ผลการศึกษาศักยภาพด้านการรู้สารสนเทศของนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ทั้ง 6 มาตรฐาน พบว่ามาตรฐานที่ 1 ความสามารถในการตระหนักถึงความต้องการสารสนเทศ ($\bar{x} = 3.41$) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และสามารถลำดับความสามารถด้านการรู้สารสนเทศของนิสิตโดยจัดมาตรฐานที่ 1 เป็นลำดับที่ 2 ซึ่งในมาตรฐานนี้ควรจะศึกษาเกี่ยวกับการกำหนดความต้องการสารสนเทศ การกำหนดลักษณะของข้อมูล และการกำหนดประเภทของทรัพยากรสารสนเทศ ปรากฏดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 Module 2 การตระหนักถึงความต้องการสารสนเทศ

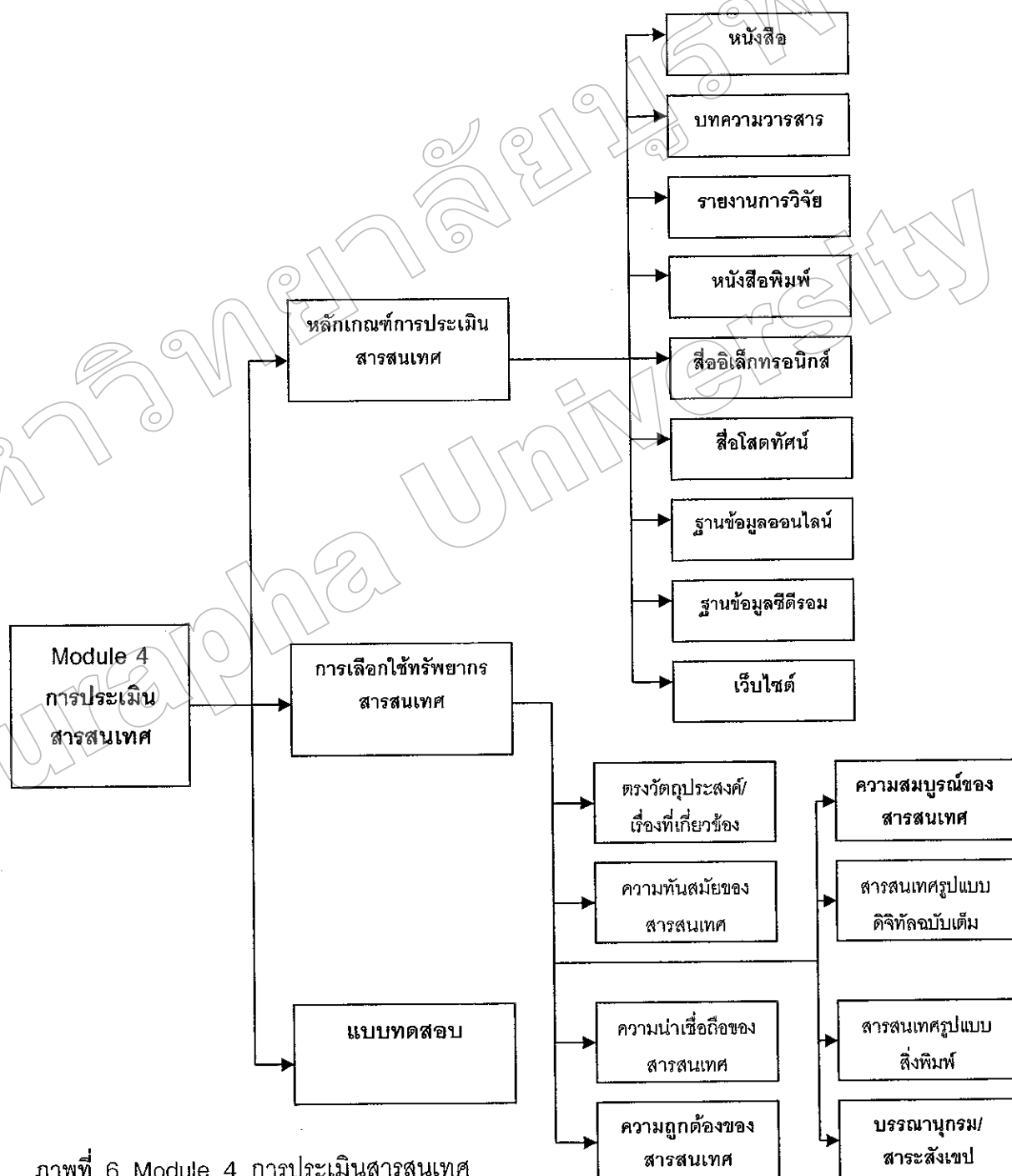
จากการศึกษาความสามารถด้านการรู้สารสนเทศของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ทั้ง 6 มาตรฐาน พบว่ามาตรฐานที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ มาตรฐานที่ 2 ความสามารถในการค้นหาสารสนเทศ ($\bar{x} = 3.21$)

ดังนั้นเมื่อนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา มีความสามารถในการค้นหาสารสนเทศน้อยที่สุดเมื่อได้เปรียบเทียบกับทั้ง 6 มาตรฐาน จึงจำเป็นที่จะต้องส่งเสริมและพัฒนาทักษะในการเข้าถึงสารสนเทศให้แก่นิสิต โดยต้องให้นิสิตรู้จักเลือกใช้แหล่งสารสนเทศต่าง ๆ เลือกวิธีการค้นคืนสารสนเทศ และกำหนดกลยุทธ์การค้นคืนสารสนเทศซึ่งในมาตรฐานที่ 2 นี้จะต้องนำเสนอในรายละเอียดการค้นหาสารสนเทศมากเป็นพิเศษกว่ามาตรฐานอื่น ๆ เพื่อที่จะทำให้นิสิตมีความสามารถในการเข้าถึงสารสนเทศได้ตรงกับความต้องการของตนเอง โดยใช้กลวิธีการสืบค้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปรากฏดังภาพที่

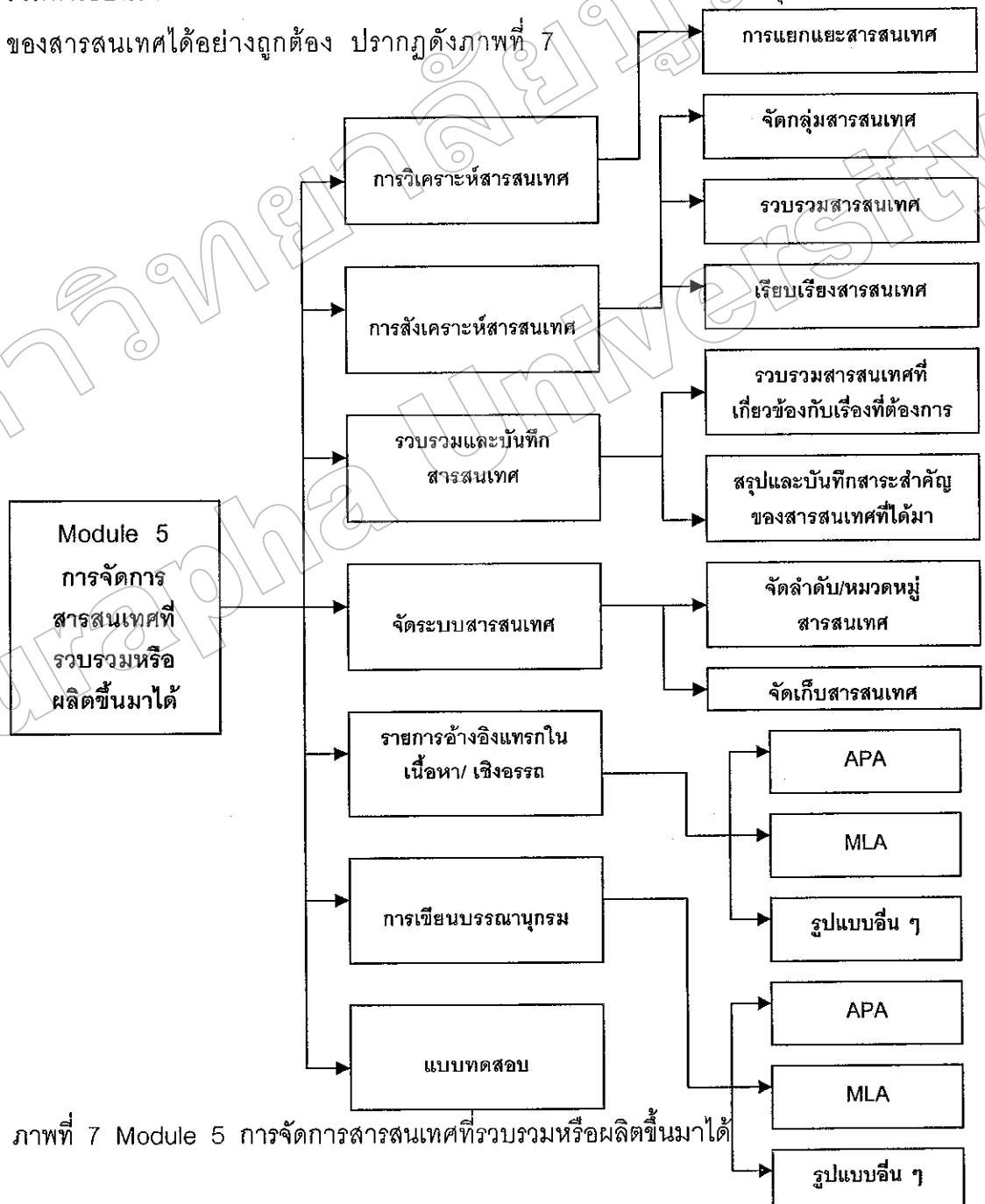
ภาพที่ 5 Module 3 การค้นหาสารสนเทศ

เมื่อศึกษาความสามารถด้านการรู้สารสนเทศของนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ทั้ง 6 มาตรฐาน พบว่ามาตรฐานที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มาตรฐานที่ 3 ความสามารถในการประเมินสารสนเทศ ($\bar{x} = 3.42$) ซึ่งในมาตรฐานนี้นิสิตมีความสามารถด้านการรู้สารสนเทศสูงกว่ามาตรฐานอื่น ๆ ฉะนั้นควรจะศึกษาและทบทวนเพิ่มเติมปรากฏดังภาพที่ 6

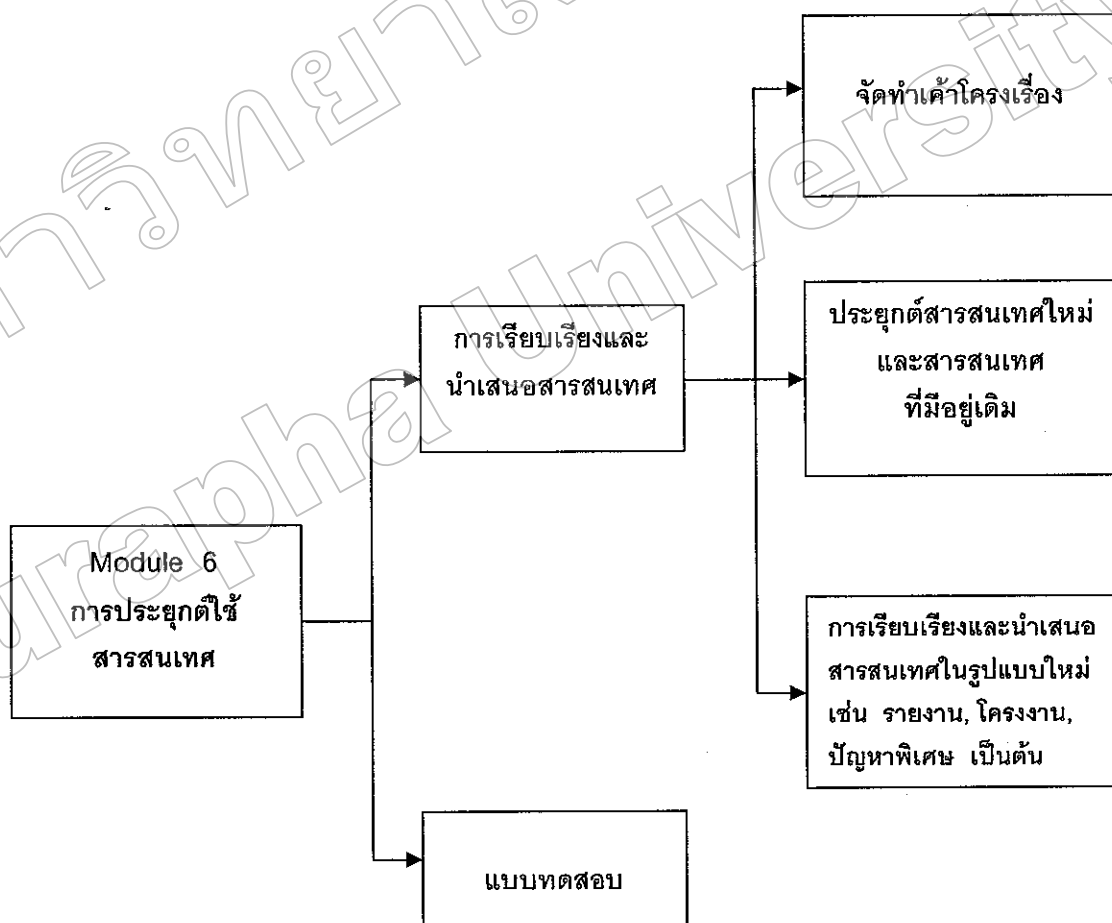
ภาพที่ 6 Module 4 การประเมินสารสนเทศ

เมื่อศึกษาความสามารถด้านการรู้สารสนเทศของนิสิต มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ทั้ง 6 มาตรฐาน พบว่ามาตรฐานที่ 4 ความสามารถจัดการสารสนเทศ ที่รวบรวมหรือผลิตขึ้นมาได้ ($\bar{x} = 3.28$) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อได้เปรียบเทียบทั้ง 6 มาตรฐาน สามารถลำดับความสามารถด้านการรู้สารสนเทศของนิสิต โดยจัดมาตรฐานที่ 4 เป็นลำดับที่ 5 ซึ่งในมาตรฐานนี้จะต้องเน้นเกี่ยวกับการวิเคราะห์ และสังเคราะห์สารสนเทศที่ได้ศึกษาค้นคว้ามา รวบรวมและบันทึก จัดระบบสารสนเทศ รวมทั้งเขียนรายการอ้างอิงแทรกในเนื้อหา/เชิงอรรถ และเขียนบรรณานุกรมแหล่งที่มาของสารสนเทศได้อย่างถูกต้อง ปรากฏดังภาพที่ 7

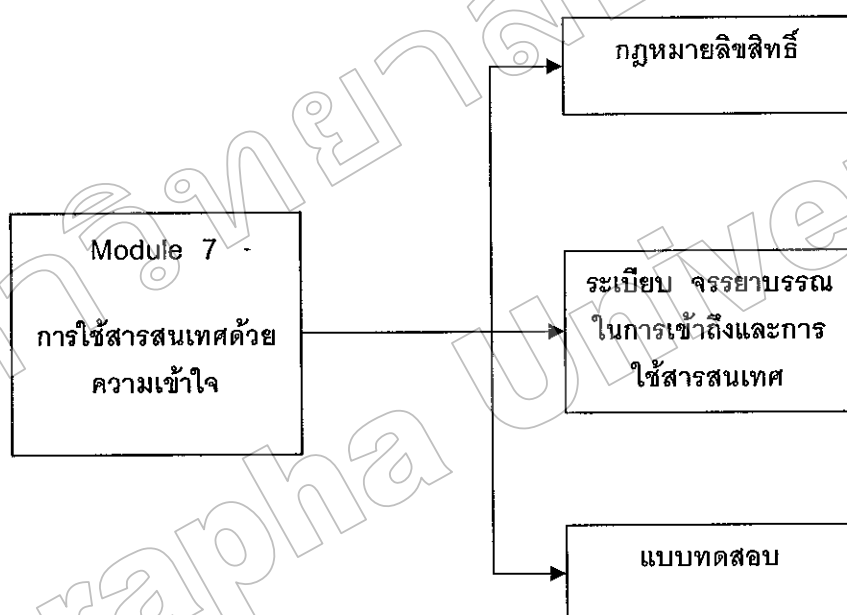
ภาพที่ 7 Module 5 การจัดการสารสนเทศที่รวบรวมหรือผลิตขึ้นมาได้

เมื่อศึกษาความสามารถด้านการรู้สารสนเทศของนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ทั้ง 6 มาตรฐาน พบว่ามาตรฐานที่ 5 ความสามารถประยุกต์สารสนเทศใหม่ และสารสนเทศที่มีอยู่เดิม เพื่อสร้างแนวคิดใหม่หรือสร้างความเข้าใจใหม่ได้ ($\bar{x} = 3.36$) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อได้เปรียบเทียบทั้ง 6 มาตรฐาน สามารถลำดับความสามารถด้านการรู้สารสนเทศ โดยจัดมาตรฐานที่ 5 เป็นลำดับที่ 4 ซึ่งในมาตรฐานนี้จะต้องเน้นให้นิสิตนำสารสนเทศที่ค้นคว้าได้มาเขียนเรียบเรียงใหม่ เพื่อนำเสนอในรูปแบบต่าง ๆ เช่น รายงาน ปัญหาพิเศษ โครงการ หรือบทความวิชาการ ฯลฯ ได้อย่างถูกต้อง ปรากฏดังภาพที่ 8

ภาพที่ 8 Module 6 การประยุกต์ใช้สารสนเทศ

เมื่อศึกษาความสามารถด้านการรู้สารสนเทศของนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ทั้ง 6 มาตรฐาน พบว่ามาตรฐานที่ 6 ความสามารถใช้สารสนเทศด้วยความเข้าใจและยอมรับประเด็นทางด้านวัฒนธรรม จริยธรรม เศรษฐกิจ กฎหมาย และสังคมที่แวดล้อมด้วยการใช้สารสนเทศ ($\bar{x} = 3.41$) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสามารถลำดับความสามารถด้านการรู้สารสนเทศโดยจัดมาตรฐานที่ 6 เป็นลำดับที่ 3 ในมาตรฐานนี้จะต้องเน้นให้นิสิตได้ศึกษาและเรียนรู้เกี่ยวกับกฎหมายลิขสิทธิ์ รวมทั้งระเบียบจรรยาบรรณในการเข้าถึงและการใช้สารสนเทศด้วยความเข้าใจและถูกต้อง ปรากฏดังภาพที่ 9

ภาพที่ 9 Module 7 การใช้สารสนเทศด้วยความเข้าใจ

จากการศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถด้านการรู้สารสนเทศของนิสิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ทั้ง 6 มาตรฐาน โดยจำแนกตามคณะ พบว่านิสิตคณะวิทยาการจัดการ ควรจะศึกษาเพิ่มเติมและฝึกปฏิบัติจริงใน Module 3 การเข้าถึงสารสนเทศให้มากเป็นพิเศษ เนื่องจากคณะวิทยาการจัดการมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ในมาตรฐานที่ 2 ความสามารถในการค้นหาสารสนเทศ ($\bar{x} = 3.13$) และคณะวิศวกรรมศาสตร์ศรีราชา เช่นเดียวกัน โดยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในมาตรฐานที่ 2 ความสามารถในการค้นหาสารสนเทศ ($\bar{x} = 3.16$)

ส่วนคณะทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ควรจะศึกษาเพิ่มเติมมากเป็นพิเศษใน Module 5 การจัดการสารสนเทศที่รวบรวมหรือผลิตขึ้นมาได้ เนื่องจากคณะทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ในมาตรฐานที่ 4 ความสามารถในการจัดการสารสนเทศที่รวบรวมหรือผลิตขึ้นมาได้ ($\bar{x} = 3.32$)

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง การรู้สารสนเทศของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา ผลการศึกษาพบว่านิสิตทั้ง 3 คณะ ได้แก่ คณะวิทยาการจัดการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ศรีราชา และคณะทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถด้านการรู้สารสนเทศโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้เนื่องจากร้อยละ 51.5 ของนิสิตปริญญาตรีมีความรู้เกี่ยวกับวิธีการใช้ห้องสมุด การศึกษาค้นคว้าข้อมูลและวิธีการทำรายงาน โดยได้ผ่านการเรียนวิชาทรัพยากรสารสนเทศเพื่อการค้นคว้าของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (ตารางที่ 5) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของปภาดา เจียวก๊ก (2547) พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีระดับการรู้สารสนเทศโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ผลการวิจัยของดวงกมล อุ่นจิตติ (2545) พบว่า นิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยบูรพา มีระดับการรู้สารสนเทศโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และผลการวิจัยของ Kurbanoglu (2003) พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของ Hacettepe University มีความสามารถในการรู้สารสนเทศโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน แม้แต่ในระดับบัณฑิตศึกษา ผลการวิจัยของสมฤดี หัตถาพงษ์ (2547) พบว่า นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีระดับการรู้สารสนเทศโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อเปรียบเทียบเป็นรายมาตรฐาน พบว่านิสิตคณะทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม และคณะวิทยาการจัดการ มีความสามารถด้านการรู้สารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในมาตรฐานที่ 2 ความสามารถในการค้นหาสารสนเทศ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนคู่อื่นไม่พบความแตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากนิสิตของแต่ละคณะมีความรู้พื้นฐานด้านการรู้สารสนเทศโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางโดยมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกัน ซึ่งสามารถสรุปเป็นรายมาตรฐานได้ดังนี้

1. มาตรฐานที่ 1 ความสามารถในการตระหนักถึงความต้องการสารสนเทศ

จากผลการศึกษาความสามารถด้านการรู้สารสนเทศ พบว่านิสิตทั้ง 3 คณะ มีความสามารถในการตระหนักถึงความต้องการสารสนเทศในรายข้อสามารถกำหนดหัวข้อหรือขอบเขตของสารสนเทศที่ต้องการใช้ได้ชัดเจนอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ

กมลรัตน์ สุขมาก (2547) พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีระดับความสามารถในการกำหนดขอบเขตและประเด็นของเรื่องอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยของดวงกมล อุ่นจิตติ (2545) พบว่า นิสิตปริญญาตรีมหาวิทยาลัยบูรพามีการรู้สารสนเทศในการกำหนดขอบเขต/หัวข้อสารสนเทศที่ต้องการอยู่ในระดับมาก และผลการวิจัยของ Kurbanoglu (2003) พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของ Hacettepe University มีระดับการรู้สารสนเทศในด้านการกำหนดความต้องการสารสนเทศในระดับมากเช่นเดียวกัน

ส่วนรายชื่ออื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ สามารถรวบรวมข้อมูลเบื้องต้นโดยการสอบถามผู้รู้ เช่น อาจารย์ บรรณารักษ์ ฯลฯ เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ต้องการศึกษาค้นคว้า สามารถเขียนโครงเรื่องที่ต้องการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการสืบค้นให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ต่อไป รู้จักห้องสมุด/แหล่งสารสนเทศที่มีสารสนเทศที่ต้องการเป็นอย่างดี และรู้จักฐานข้อมูลออนไลน์แต่ละฐานเป็นอย่างดี ทั้งนี้เนื่องจากในการปฐมนิเทศนิสิตใหม่ ฝ่ายห้องสมุด สำนักวิทยบริการยังไม่ได้อธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับการใช้ห้องสมุด/แหล่งสารสนเทศต่าง ๆ และฐานข้อมูลที่มีให้บริการในห้องสมุดอย่างชัดเจน ซึ่งเป็นเพราะเวลาในการปฐมนิเทศมีจำกัด และ/หรือจำนวนนิสิตที่เข้ารับการปฐมนิเทศในแต่ละครั้งมีจำนวนมาก จึงทำให้นิสิตไม่ค่อยมีสมาธิในการรับฟังการบรรยายในครั้งนั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของกมลรัตน์ สุขมาก (2547) พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ของคณะเภสัชศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีความสามารถบางรายการอยู่ในระดับปานกลาง คือ นิสิตทราบว่าห้องสมุดมีทรัพยากรสารสนเทศประเภทใดบ้างที่สามารถศึกษาค้นคว้าได้ และนิสิตทราบว่าบรรณารักษ์บริการตอบคำถามเป็นแหล่งที่มีประโยชน์สามารถช่วยเหลือในการศึกษาค้นคว้าได้

2. มาตรฐานที่ 2 ความสามารถในการค้นหาสารสนเทศ

จากผลการศึกษาความสามารถด้านการรู้สารสนเทศ พบว่านิสิตคณะวิทยาการจัดการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ศรีราชา และคณะทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการค้นหาสารสนเทศในรายชื่อต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก ได้แก่ ความสามารถค้นหาสารสนเทศเวิลด์ไวด์เว็บ (World Wide Web) ที่ต้องการได้ โดยใช้เครื่องมือช่วยค้น (Search Engine) เช่น Yahoo, Google, Altavista ทั้งนี้เนื่องจากนิสิตใช้อินเทอร์เน็ตในการสืบค้นสารสนเทศทุกวัน/เกือบทุกวัน (จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 39.3) และจากการศึกษาของวอลเกอร์และมูน พบว่า สภาพแวดล้อมแบบอิเล็กทรอนิกส์ในยุคอินเทอร์เน็ต นิสิตส่วนใหญ่คุ้นเคยกับการใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อค้นหาสารสนเทศในเว็บไซต์ต่าง ๆ เนื่องจากใช้ง่ายและสะดวกรวดเร็วแต่ส่วน

ใหญ่จะขาดทักษะในการกำหนดขั้นตอน การสร้างคำสั่งหรือกลยุทธ์การค้น ซึ่งทำให้เกิดความคับข้องใจและไม่สามารถหาคำตอบที่ต้องการได้ (Walker & Moen, 2001) และสอดคล้องกับผลการวิจัยของกมลรัตน์ สุขมาก (2547) พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีความรู้และทักษะในการสืบค้นด้วยโปรแกรมค้นหา อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

ส่วนรายข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ได้แก่ สามารถค้นหาข้อมูลจากสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีให้บริการในห้องสมุดได้ สามารถเปลี่ยนคำค้นโดยทดลองใช้คำที่มีความหมายเหมือนกันหรือใกล้เคียงกัน สามารถค้นหาข้อมูลจากสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีให้บริการในห้องสมุดได้ สามารถสืบค้นข้อมูลจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่มีให้บริการในห้องสมุดได้ สามารถจำกัดผลการค้นให้ตรงกับความต้องการ เช่น ตามปีพิมพ์ รูปแบบ ประเภท ฯลฯ ของสารสนเทศได้ หากผลการค้นมีจำนวนมากเกินไปไม่ตรงความต้องการสามารถปรับวิธีการสืบค้นใหม่เพื่อให้ผลการค้นตรงกับความต้องการยิ่งขึ้นได้รับผลการค้นน้อยลงโดยการใช้ AND เชื่อมคำค้น หากผลการค้นมีจำนวนน้อยเกินไปสามารถปรับวิธีการสืบค้นใหม่เพื่อขยายผลการค้นให้กว้างขึ้นได้รับผลการค้นมากขึ้นโดยการใช้ OR เชื่อมคำค้น สามารถสืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูลทรัพยากรห้องสมุด (WebOPAC) โดยใช้คำค้นในเรื่องที่ต้องการได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถเลือกใช้เครื่องมือช่วยสำหรับการค้นหาสารสนเทศได้เหมาะสม เช่น ดัชนีวารสาร บรรณานุกรม สามารถค้นหาข้อมูลจากฐานข้อมูลออนไลน์ได้ เช่น ฐานข้อมูล IEEE, Emerald, H.W.Wilson, ScienceDirect เป็นต้น หากผลการค้นมีจำนวนมากเกินไปสามารถตัดผลการค้นที่ไม่ต้องการออกได้โดยการใช้ NOT เชื่อมคำค้น สามารถสืบค้นด้วยวิธีซับซ้อน (Advanced Search) ได้ และรู้วิธีการใช้การตัดคำหรือเครื่องหมาย * ? เพื่อขยายผลการค้นให้กว้างขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากนิสิตยังไม่เข้าใจเกี่ยวกับวิธีการใช้กลยุทธ์การสืบค้นอย่างแท้จริง โดยส่วนใหญ่สืบค้นได้เฉพาะจากเครื่องมือช่วยค้น (Search Engine) บนเวิลด์ไวด์เว็บ (World Wide Web) เท่านั้น อีกทั้งปัจจุบันนี้มีฐานข้อมูลเพิ่มขึ้นมาก บางฐานข้อมูลจะมีการใช้กลยุทธ์และเทคนิค/กลวิธีที่มีความซับซ้อนและแตกต่างกัน จึงอาจทำให้นิสิตเกิดความสับสนในการใช้กลยุทธ์ในการสืบค้นต่าง ๆ เช่น การใช้คำเชื่อม AND OR NOT หรือการรู้วิธีการใช้การตัดคำหรือเครื่องหมาย * ? เพื่อขยายผลการค้นให้กว้างขึ้นหรือแคบลงในการค้นหาสารสนเทศ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของกมลรัตน์ สุขมาก (2547) พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความสามารถในการใช้กลยุทธ์ในการสืบค้นอยู่ในระดับปานกลาง

3. มาตรฐานที่ 3 ความสามารถในการประเมินสารสนเทศ

จากผลการศึกษาความสามารถด้านการรู้สารสนเทศ พบว่านิสิตคณะวิทยาการจัดการ

และคณะทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ยกเว้นคณะวิศวกรรมศาสตร์ศรีราชา มีความสามารถในการประเมินสารสนเทศในรายชื่อต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก ได้แก่ รู้หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินสารสนเทศที่ค้นได้จากเวิลด์ไวด์เว็บ (World Wide Web) ว่าเชื่อถือได้หรือไม่ มีความถูกต้องตรงตามความต้องการและทันสมัยหรือไม่ และมีความสามารถพิจารณาคัดเลือกและตัดสินใจนำสารสนเทศที่ค้นหาไปใช้ได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของกมลรัตน์ สุขมาก (2547) พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สามารถพิจารณาว่าสารนิเทศที่คัดเลือกมานั้นมีเนื้อหาครอบคลุมประเด็นหรือโครงเรื่องมากเพียงพอ

ส่วนรายชื่ออื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ รู้หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินสารสนเทศที่ค้นได้จากหนังสือ บทความวารสารหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ว่าเชื่อถือได้ มีความถูกต้องตรงตามความต้องการและทันสมัยหรือไม่ และรู้หลักเกณฑ์การประเมินคุณค่าสารสนเทศที่จะนำไปใช้ประโยชน์เชิงวิชาการ ทั้งนี้เนื่องจากนิสิตขาดการค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งสารสนเทศต่าง ๆ โดยการรวบรวม วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว จึงทำให้นิสิตไม่ได้ฝึกฝนทักษะในการประเมินสารสนเทศจากแต่ละแหล่ง อีกทั้งนิสิตคุ้นเคยกับการค้นคว้าสารสนเทศจากเว็บไซต์ต่าง ๆ ไม่อาจจะใช้เพื่อวัตถุประสงค์ใด ซึ่งอาจไม่ได้ประเมินสารสนเทศเหล่านั้น และในบางครั้งอาจไม่ใช่สารสนเทศที่มีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของกมลรัตน์ สุขมาก (2547) พบว่า นิสิต ชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สามารถประเมินสารนิเทศที่สืบค้นได้จากแต่ละแหล่ง โดยพิจารณาเปรียบเทียบความน่าเชื่อถือ ความถูกต้อง และความทันสมัยของสารนิเทศได้ ผลการวิจัยของปภาดา เจียวก๊ก (2547) พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความสามารถในการประเมินสารสนเทศอยู่ในระดับปานกลาง และผลการวิจัยของสมฤดี หัตถาพงษ์ (2547) พบว่า นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความสามารถในการประเมินสารสนเทศอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

4. มาตรฐานที่ 4 ความสามารถจัดการสารสนเทศที่รวบรวมหรือผลิตขึ้นมาได้

จากผลการศึกษาความสามารถด้านการรู้สารสนเทศ พบว่านิสิตคณะวิทยาการจัดการ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ศรีราชา ยกเว้นคณะทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมมีความสามารถจัดการสารสนเทศที่รวบรวมหรือผลิตขึ้นมาได้ในรายชื่อที่อยู่ในระดับมาก คือ เห็นด้วยว่าการอ้างอิงแหล่งที่มาของสารสนเทศมีความสำคัญและจำเป็นยิ่ง ในการนำข้อมูลดังกล่าวมาเรียบเรียงใหม่เป็นงานเขียนของตน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของปภาดา เจียวก๊ก (2547) พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความสามารถในการเลือกรูปแบบ

การอ้างอิงสารสนเทศได้เหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ส่วนรายชื่ออื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ สามารถเขียนอ้างอิงแทรกในเนื้อหาเพื่อระบุแหล่งที่มาของข้อมูลจากสื่อสารสนเทศต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง ตามรูปแบบที่ต้องการสามารถเขียนบรรณานุกรมแหล่งที่มาของข้อมูลจากหนังสือได้อย่างถูกต้องในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง (หรืออาจเป็นรูปแบบอื่น ๆ ที่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์) สามารถเขียนบรรณานุกรมแหล่งที่มาของข้อมูลจากบทความวารสารได้อย่างถูกต้องในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง (หรืออาจเป็นรูปแบบอื่น ๆ ที่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์) และสามารถเขียนบรรณานุกรมแหล่งที่มาของสารสนเทศเว็บไซต์ได้ได้อย่างถูกต้องในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง (หรืออาจเป็นรูปแบบอื่น ๆ ที่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์) ทั้งนี้เนื่องจากนิสิตยังมีความรู้ความเข้าใจและมีความชำนาญในการอ้างอิงแทรกในเนื้อหา และการเขียนบรรณานุกรมจากแหล่งที่มาของสารสนเทศต่าง ๆ ไม่มากพอ รวมทั้งการเขียนบรรณานุกรมนั้นมีรายละเอียดและมีหลายรูปแบบซึ่งอาจทำให้นิสิตเกิดความสับสนได้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยคาราเวลโล และคณะ (Caravellio et al., 2001) ทำการประเมินการรู้สารสนเทศของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย (The University of California) พบว่า นักศึกษาร้อยละ 62 ไม่สามารถบอกวิธีการเขียนบรรณานุกรมอ้างอิงบทความวารสารได้

5. มาตรฐานที่ 5 ความสามารถประยุกต์สารสนเทศใหม่และสารสนเทศที่มีอยู่เดิม เพื่อสร้างแนวคิดใหม่หรือสร้างความเข้าใจใหม่ได้

จากผลการศึกษาความสามารถด้านการรู้สารสนเทศ พบว่านิสิตคณะวิทยาการจัดการมีความสามารถประยุกต์สารสนเทศใหม่และสารสนเทศที่มีอยู่เดิม เพื่อสร้างแนวคิดใหม่หรือสร้างความเข้าใจใหม่ได้ในรายชื่อความสามารถนำสารสนเทศที่สืบค้นและได้รับไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสมตามความต้องการ อยู่ในระดับมาก เนื่องจากคณะวิทยาการจัดการจัดการเรียนการสอนรายวิชาทรัพยากรสารสนเทศเพื่อการค้นคว้า ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ ซึ่งบังคับให้นิสิตในคณะวิทยาการจัดการเรียนทุกคนส่วนคณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมนั้น ได้เปิดการเรียนการสอนให้เป็นวิชาเลือกเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของกมลรัตน์ สุขมาก (2547) พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ของคณะนิติศาสตร์มีความสามารถที่จะนำสารสนเทศที่ได้รับมาวิเคราะห์และสร้างความรู้ใหม่ได้ตามความต้องการในระดับมากเช่นเดียวกัน

ส่วนรายชื่ออื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ สามารถนำสารสนเทศที่ค้นคว้าได้มาเขียนเรียบเรียงใหม่ เพื่อนำเสนอในรูปแบบของ รายงาน/ ภาควิพนธ์โดยมีส่วน

ประกอบต่าง ๆ ครอบคลุมสมบูรณ์ และสามารถนำสารสนเทศที่ได้รับมาวิเคราะห์และสร้างความรู้ใหม่ได้ตามต้องการ เนื่องจากนิสิตยังไม่คุ้นเคยกับการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ประกอบกับวิธีการสอนของอาจารย์ได้ป้อนความรู้ให้ผู้เรียนมากไปจนขาดความท้าทายทางสติปัญญา หรือความคิดริเริ่ม (Merchant & Hepworth, 2002) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของกมลรัตน์ สุขมาก (2547) พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ของคณะเภสัชศาสตร์ คณะวิศวกรรมศาสตร์ และคณะอักษรศาสตร์ มีความสามารถที่จะนำสารสนเทศที่ได้รับมาวิเคราะห์และสร้างความรู้ใหม่ได้ตามความต้องการในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน

6. มาตรฐานที่ 6 ความสามารถใช้สารสนเทศด้วยความเข้าใจ และยอมรับประเด็นทางด้านวัฒนธรรม จริยธรรม เศรษฐกิจ กฎหมาย และสังคมที่แวดล้อมด้วยการใช้สารสนเทศ

จากผลการศึกษาความสามารถด้านการรู้สารสนเทศ พบว่านิสิตคณะวิทยาการจัดการ และคณะวิศวกรรมศาสตร์ศรีราชา ยกเว้นคณะทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถใช้สารสนเทศด้วยความเข้าใจ และยอมรับประเด็นทางด้านวัฒนธรรม จริยธรรม เศรษฐกิจ กฎหมาย และสังคมที่แวดล้อมด้วยการใช้สารสนเทศในรายข้อต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก ได้แก่ มีความคิดเห็นว่ากฎหมายลิขสิทธิ์มีความสำคัญควรที่จะปฏิบัติตาม และมีความรู้เกี่ยวกับระเบียบจรรยาบรรณในการเข้าถึงและการใช้สารสนเทศ เช่น การแสดงแหล่งที่มาของสารสนเทศ, การแสวงหา, บันทึกหรือทำสำเนาสื่อทุกรูปแบบอย่างถูกต้องตามกฎหมาย, การไม่แอบอ้างผลงานของบุคคลอื่น ทั้งนี้อาจเนื่องจากในปัจจุบันมีการรณรงค์ในเรื่องของทรัพย์สินทางปัญญาของสื่อสารสนเทศประเภทต่าง ๆ โดยทางสื่อสารมวลชน รวมทั้งบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของปภาดา เจียวัก (2547) พบว่า นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีเข้าใจในเรื่องทรัพย์สินทางปัญญาและการใช้งานโดยเป็นธรรมอยู่ในระดับมาก

ส่วนรายข้ออื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายลิขสิทธิ์ เช่น การให้เข้าต้นฉบับหรือสำเนาภาพยนตร์ สื่อบันทึกเสียงและโปรแกรมคอมพิวเตอร์โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของลิขสิทธิ์ก่อน ซึ่งถือว่าเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์ และทราบเกี่ยวกับลิขสิทธิ์ (Copyright) ของข้อมูลในเว็บไซต์ต่าง ๆ เช่น การใช้รหัสผ่าน (Password) ที่ได้รับการอนุญาตเพื่อเข้าถึงทรัพยากรสารสนเทศที่ต้องการ รวมทั้งภาพหรือข้อความ ฯลฯ ในเว็บไซต์มีลิขสิทธิ์คุ้มครอง ทั้งนี้เนื่องจากนิสิตยังมีความรู้ความเข้าใจน้อยและไม่สนใจในเรื่องของการละเมิดลิขสิทธิ์

จากการศึกษาเปรียบเทียบรายมาตรฐาน พบว่านิสิตคณะวิทยาการจัดการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ศรีราชา และคณะทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถด้านการรู้สารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในมาตรฐานที่ 2 ความสามารถในการค้นหาสารสนเทศ โดยนิสิตคณะทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยความสามารถที่ระดับ 3.33 นิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ศรีราชามีค่าเฉลี่ยความสามารถที่ระดับ 3.16 และนิสิตคณะวิทยาการจัดการมีค่าเฉลี่ยความสามารถที่ระดับ 3.13 เมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheff's) พบว่านิสิตที่ศึกษาคณะทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม และคณะวิทยาการจัดการมีความสามารถในการค้นหาสารสนเทศแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากนิสิตคณะทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 86 คน (ตารางที่ 5) มีความสนใจและได้เลือกเรียนวิชาทรัพยากรสารสนเทศเพื่อการค้นคว้าเป็นวิชาเลือกเสรี และรวมทั้งธรรมชาติของวิชาเรียนในคณะทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม นั้นได้มีการสอนสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ และสาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม ซึ่งทำให้นิสิตมีโอกาสได้ฝึกฝนทักษะในการค้นหาสารสนเทศมากกว่าคณะอื่น ๆ ผลการวิจัยจึงพบว่านิสิตคณะทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการค้นหาสารสนเทศสูงกว่านิสิตคณะอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่องการรู้สารสนเทศของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา มีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยสำหรับห้องสมุด

1. ควรประชาสัมพันธ์และรณรงค์ให้นิสิตเห็นความสำคัญของห้องสมุด เพื่อกระตุ้นให้นิสิตมาใช้บริการห้องสมุด รวมทั้งให้มาเข้าร่วมการปฐมนิเทศและการอบรมการใช้ห้องสมุดให้มากที่สุด เพื่อให้นิสิตมีความรู้ด้านการรู้สารสนเทศดียิ่งขึ้น
2. ในการจัดปฐมนิเทศการใช้ห้องสมุด และการใช้แหล่งสารสนเทศต่าง ๆ ห้องสมุดควรจัดให้ทั่วถึงสำหรับนิสิตทุกคน โดยอาจจะแบ่งเป็นกลุ่มเฉพาะสาขาวิชา และควรขยายเวลาในการจัดปฐมนิเทศแต่ละครั้ง เพื่อแนะนำทรัพยากรสารสนเทศและเครื่องมือช่วยค้นหาสารสนเทศได้อย่างละเอียดชัดเจน เช่น ฐานข้อมูลทรัพยากรห้องสมุด ฐานข้อมูลออนไลน์ ทั้งนี้เพื่อให้นิสิตรู้จัก มีความเข้าใจ และสามารถค้นคว้าสารสนเทศจากฐานข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยตนเอง

3. ควรจัดฝึกอบรมการสืบค้นสารสนเทศทุกภาคการศึกษา ในด้านวิธีการสืบค้น การใช้กลยุทธ์ในการสืบค้นต่าง ๆ เช่น การใช้คำเชื่อม AND OR NOT หรือการรู้วิธีการใช้การตัดคำหรือเครื่องหมาย * ? เพื่อขยายผลการค้นให้กว้างขึ้นหรือแคบลงในการค้นหาสารสนเทศ เพราะปัจจุบันนี้มีฐานข้อมูลเพิ่มขึ้นมาก บางฐานข้อมูลจะมีการใช้กลยุทธ์และเทคนิค/ กลวิธีที่ต่างกัน

4. ห้องสมุดควรจัดทำบทเรียนช่วยสอนทักษะการรู้สารสนเทศบนเว็บไซต์ ซึ่งจะช่วยให้ผู้ใช้ห้องสมุดสามารถเรียนรู้ในการแสวงหาสารสนเทศได้ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ

5. ห้องสมุดควรจัดทำเอกสารแนะนำการใช้ห้องสมุด โดยให้มีเอกสารไว้แจกในห้องสมุด และแจกในช่วงการปฐมนิเทศนิสิตใหม่ด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ให้นิสิตได้ศึกษาก่อนที่จะใช้บริการ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัยสำหรับอาจารย์ผู้สอน

1. อาจารย์ผู้สอนควรแนะนำ และกระตุ้นให้นิสิตได้มีการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง โดยมีการมอบหมายงานให้ไปค้นคว้าหาข้อมูลจากแหล่งสารสนเทศต่าง ๆ โดยรวบรวม วิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลดังกล่าวส่งอาจารย์ ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมทักษะการรู้สารสนเทศของนิสิตได้

2. อาจารย์ผู้สอนควรเอาใจใส่และส่งเสริมให้นิสิตได้เรียนรู้อย่างแท้จริง เพื่อให้ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีสารสนเทศ และเพื่อสร้างเสริมให้นิสิตมีความสามารถในการคิดหาเหตุผล วิเคราะห์ สังเคราะห์ ทั้งนี้เพราะการรู้สารสนเทศเป็นกิจกรรมที่ต้องทำอย่างต่อเนื่อง ๆ เพื่อสร้างสมทักษะและความเชื่อมั่นให้แก่นิสิตโดยผ่านการเรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติจริง

3. ควรให้รายวิชาทรัพยากรสารสนเทศเพื่อการค้นคว้า เป็นวิชาบังคับสำหรับนิสิตทุกคน เพื่อให้นิสิตมีความสามารถด้านการรู้สารสนเทศดียิ่งขึ้นและเป็นผู้รู้สารสนเทศ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการรู้สารสนเทศของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา

2. ควรศึกษาการรู้สารสนเทศของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา โดยเน้นเฉพาะด้านในมาตรฐานที่ 2 ความสามารถในการค้นหาสารสนเทศในเชิงลึก เนื่องจากผลการวิจัยในครั้งนี้ นิสิตมีความสามารถในการค้นหาสารสนเทศ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยทั้ง 6 มาตรฐาน พบว่ามาตรฐานที่ 2 มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด

3. ควรศึกษาวิเคราะห์รูปแบบบทเรียนช่วยสอนทักษะการรู้สารสนเทศบนเว็บไซต์ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ

4. ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ Module ที่ผู้วิจัยได้นำเสนอในครั้งนี้